

Forfatter: Brorson, Hans Adolph

Titel: Svane-Sang ; Lissabon ; Mindre digte ; Prosaskrifter ; Tillæg : Paul Diderichsen: Filologisk redegørelse. Arthur Arnholtz: Brorsons vers- og sangkunst. - 1956

Citation: Brorson, Hans Adolph: "Svane-Sang ; Lissabon ; Mindre digte ; Prosaskrifter ; Tillæg : Paul Diderichsen: Filologisk redegørelse. Arthur Arnholtz: Brorsons vers- og sangkunst. - 1956", i Brorson, Hans Adolph: *Svane-Sang ; Lissabon ; Mindre digte ; Prosaskrifter ; Tillæg : Paul Diderichsen: Filologisk redegørelse. Arthur Arnholtz: Brorsons vers- og sangkunst. - 1956*, 1951-56, s. 60. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-brorson03grval-shoot-idm140139965781280/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Svane-Sang ; Lissabon ; Mindre digte ; Prosaskrifter ; Tillæg : Paul Diderichsen: Filologisk redegørelse. Arthur Arnholtz: Brorsons vers- og sangkunst. - 1956

Lad din søbne Side gjemme
Al min Længsel, Haab og Troe;
Saa skal du i Paradiset
Af mig ævig vende priset.

Nr. 307. - XXIV.

1 **E**r han borte al min Eje?
Skal jeg ham ej meere see,
Skal jeg ham ej meere see
meere see?
5 Vaagner jeg paa Lædheds Leje,
Til at gaee fortvilte Veje,
I den haarde Fødsels Vee?
Er han borte &c. &c.
Sulamith skriger,
10 Løber og græder, og siger,
At hun har forloret

Nr. 307 — XXIV. Over digtet står i orig. tallet 1 som en versangivelse; men det kommer ikke noget 2, og digtet har ikke strofedeeling.

4, 3: Joh. 19, 34.

Nr. 307 — XXIV. Original. Et højsangsdigt, musikalsk udviklet en kantate. Skønt digtet mangler replikangivelser, ser man let, at det i virkeligheden er et lille drama med 2 personer, nemlig bruden, Sulamith (sjælen), og brudgommen (Jesus), samt desuden et kore, vel Jerusalems døtre, der jo kendes fra mange steder i Højsangen. Det er 2 afsnit af Højsangen, som der bygges på. Først kap. 5, 2-8: Brudgommen banker om natten på hos bruden med hen om at lude ham ind, da hans hoved er faldt af dage; hun tøver, og da hun endelig lukker op, er han borte; hun leder efter ham med smerte og beder Jerusalems døtre om hjælp. Dernæst kap. 3, 1-5, der også handler om, at brudgommen er bleven borte, men hvor bruden pludselig finder ham og holder ham fast, idet hun beder Jerusalems døtre om ikke at forstyrre deres kærlighed. Endelig er inddraget fortællingen i Lk. 7, 36 fig. om syndersønden, som i taknemmelighed kysser Jesu fødder og vøder dem med sine tårer. Digtets replikskilte er følgende (Hans Brix, *Analysen og Problemer*, 1938, s. 316 fig.): Bruden: linie 1-8 (*Er han borte o. s. v.*). Koret: linie 9-12 (*Sulamith skriger o. s. v.*). Brudgommen: linie 13-14 (*Her er jeg, du arme o. s. v.*). Koret: linie 15-23 (*Ej! al Jammer og Trængsel god Nat o. s. v.*). Bruden: linie 24-27 (*Undt dig den Glæde o. s. v.*). Koret: linie 28 (*Ej! al Jammer etc.*). Brudgommen: linie 29-34 (*Jai jeg vil dig ikke hvide o. s. v.*). Bruden: linie 35-40 (*Ja Jesu! min Kierlighedss Tare jeg blander o. s. v.*). Koret: linie 41-49 (*Oh Lykke! ja til Lykke dit o. s. v.*). — Digtets emne er væsentlig det samme som i nr. 239. — Linie 7: Tanken findes ikke i Højsangen; der må være ment en andenlig alydelse efter det fald i Læthed, som der lige har været tale om, jfr. nr. 107, 6, 1-2 og 7, 5-6; 168, 4.